

عنوان مقاله:

راهبردهای خودتنظیمی برای دانش آموzan: ارتقای استقلال و مسئولیت

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی، مدیریت و علوم اجتماعی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده‌گان:

رضا کریمی - کارشناسی، آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان امام خمینی (ره) سلاماس

رضا عباس زاده اصل - کارشناسی، آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان امام خمینی (ره) سلاماس

امیررضا قوجالی - کارشناسی، آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان امام خمینی (ره) سلاماس

خلاصه مقاله:

این مقاله به بررسی نقش راهبردهای خودتنظیمی در ارتقای استقلال و مسئولیت پذیری دانش آموزان می‌پردازد. این مطالعه به بررسی تعریف و چارچوب‌های نظری خودتنظیمی، مولفه‌ها و فرآیندهای داخلی، و اهمیت خود تنظیمی در موافقیت تحصیلی و رشد شخصی می‌پردازد. همچنین نقش معلمان را در پرورش خودتنظیمی از طریق ایجاد یک محیط یادگیری حمایتی و مستقل، آموزش صریح راهبردهای خودتنظیمی، و فراهم کردن فرصت‌هایی برای تمرین و تأمل، بررسی می‌کند. این مقاله بیشتر به راهبردهای مختلف خودتنظیمی برای دانش آموزان می‌پردازد، از جمله هدف‌گذاری و برنامه‌ریزی، مدیریت زمان و سازماندهی، خودناظارتی و خود بازنگاهی، راهبردهای فراشناختی، و تقویت خود و انگیزه. اهمیت این استراتژی‌ها را در افزایش توانایی دانش آموزان برای تنظیم یادگیری و رفتارشان بر جسته می‌کند. علاوه بر این، این مقاله به این موضوع می‌پردازد که چگونه می‌توان به ارتقای استقلال و مسئولیت پذیری از طریق راهای تدریجی مسئولیت، تشویق استقلال و تصمیم‌گیری، ایجاد انعطاف‌پذیری و پشتکار، و تقویت خودکارآمدی و اعتماد به نفس دست یافته. بر نقش معلمان در پرورش این ویژگی‌ها و پرورش فرهنگ کلاسی مثبت و فراگیر تاکید می‌کند. این مطالعه با توصیه به تحقیق و تمرین آنی در پرداختن به تفاوت‌های فردی و نیازهای متنوع یادگیرنده، غلبه بر مقاومت، پرورش ذهنیت رشد و ارتقای یک محیط کلاسی مثبت به پایان می‌رسد. هدف این توصیه‌ها افزایش اجرای راهبردهای خودتنظیمی و حمایت بیشتر از رشد دانش آموزان است.

کلمات کلیدی:

راهبردهای خودتنظیمی، استقلال، مسئولیت پذیری، رشد دانش آموز، نقش معلم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2054307>

